

Hommedal Tidende

Menighetsblad for Landvik og Eide

Nr. 3

2020

**Friluftsgudstjeneste på Støle
søndag 30. august**

Foto: Terje Sandkjær

Sommerkirker på stas?

Det heter at sommeren flyr av sted. Følelsen kommer vel av at vi nyter livet mer enn vanlig med ferie og fritid, og «tida flyr». Samtidig har en annen følelse festa seg hos meg denne sommeren; at mange kirker står mye på stas.

Heldigvis har vi et godt regulert arbeidsliv i landet vårt, noe som bl. a. betyr at også kirkelig ansatte skal ha ferie. I praksis betyr det at det blir mye ledig tid og plass i kirkene om sommeren. Det er et solid marked for kreative forslag til sommerbruk av kirkene våre!

Noen har sett og tatt imot utfordringen, f. eks. har Eide menighet i flere år arrangert flotte sommerkonserter. I år kunne de frammøtte 30. juni nyte vakker sang av «Arendal Vocal Ensemble», og 28. juli satt Andrea Maini ved orgelet og spilte Bach. Større spennvidde er det vel vanskelig å tenke seg: Fra en vokalgruppe uten noen som helst instrumenter på den ene siden, til kraftfull orgelmusikk med Maini på krakken og Bach på notarket!

Så her er det muligheter. Det kan være gudstjenester med frivillige medarbeidere, det kan være sang og musikk men også diverse andre aktiviteter. Kanskje Landvik i første omgang kunne lære litt av Eide, og så kan vi sammen gå videre mot nye mål!

Terje Sandkjær

En ting står fast

Vi står på ny på trappene til et nytt semester, og idet jeg skriver disse ord, har vi mest sannsynlig hatt vår siste sommerdag, for denne gang.

Høsten som ligger foran oss, vil i menighetssammenheng i stor grad bli preget av våre konfirmanter, både de som skulle vært konfirmert i vår og de som starter på sin ferd mot en konfirmasjonsdag i mai 2021.

Vi legger bak oss en annerledes vår og en annerledes vinter, og lite tyder vel på at høsten som kommer skal bli slik vi kjenner den fra tidligere.

Slik er det kanskje også for deg. Pandemien som strekker seg over hele denne kloden, har meget mulig satt sitt eget merke på akkurat deg og din situasjon. Din familie, din arbeidsplass eller våre barns lekegrinder. Selv om vi venter på en vaksine og på at livet skal bli slik vi trodde det var, er det også tid for en liten realitetsorientering.

Vi lever i en omskiftelig verden. Stadig tar vi mennesker skritt som forandrer hverdagen slik den var til slik den ble. Den teknologiske utviklingen gjør for eksempel at dagens besteforeldre skal følge godt med for å forstå ungdommens språk, og selv for en ung sokneprest kan det være vanskelig å hele tiden være "up to date".

Når nye planer og arbeidstitler skal lages denne høsten, er også vi i kirken stadig på jakt etter å være relevante i denne virkeligheten. Kanskje er det enklere enn vi tør tro.

I Hebreerbrevet kapittel 13 vers 8 står det:

Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja, til evig tid.

Jeg tror alle mennesker trenger en trygg havn og et fast anker. Noe man kan komme tilbake til når verdens forandringer og utfordringer slår oss i bakken. Derfor blir det, også denne høsten, vår oppgave. Inn mot konfirmantene, i barnearbeidet, i trosopplæringen for voksne – ja, for oss alle.

Å male bildet av Jesus for gamle og nye generasjoner, han som var i går, er i dag, og alltid vil være den samme. Ja, til evig tid.

Kanskje vil noen også få se dét, for første gang. Det kan være forandring nok.

Sokneprest, Ørjan Kronheim

Ta kontakt med redaksjonen i HT dersom du har tips, historier eller annet som du tenker vi skal ta med i neste nr.

Redaksjonen for Hommedal Tidende består p.t. av:

Terje Sandkjær – tesandkj@online.no – tlf.988 05 542

Erling Stubhaug – erlstub@online.no – tlf.902 05 677

Matilde Svanes – matilde.svanes@gmail.com – tlf.412 40 953

Dag Håkon Reitan - dhr@jjuc.no - tlf. 415 07 078

Den nye diakonen: Trygve Nordby Bergland

Trygve kommer opprinnelig fra Lyngdal, og starta opp i Grimstad 1.9.2019. Så helt ny er han egentlig ikke.

Stillingen er et spleiselag der lønna er delt likt mellom kommune og kirke. Trygve kom hit fra arbeid som diakon i Barbu menighet, kombinert med jobb i Kirkens bymisjon i Arendal. Jeg merker at han blir ekstra ivrig når samtalen kommer inn på bymisjonen. Han har tydeligvis et stort hjerte for de svake i samfunnet; kanskje ikke så unaturlig for en diakon!

Vi sitter på kontoret hans på Odden. Herfra skal han stå til tjeneste for kirka i hele kommunen. Etter et års erfaring innrømmer han at det er en utfordring å skulle forholde seg til 4 menigheter og seks kirker. Det er en utfordring å bli kjent. Folk må vite om diakonen og arbeidet hans, slik at de kan ta kontakt etter behov.

Når vi spør hvem som er naturlige kontaktpunkter i arbeidet, nevner Trygve først helsepersonell som f. eks. helsesøster, kreftkoordinator, demensrådgiver og heimesjukepleien. Han ser bl. a. på muligheten til å starte sorggruppe for ungdom i samarbeid med kommunens helseenhet. Dessuten er det nylig avslutta en sorggruppe med fem personer på prostinivå, dvs. sammen med Lillesand og Birkenes. «Jeg kommer virkelig inn på livet til folk» sier Trygve, «og det at jeg representerer kirka er stort sett bare positivt. Det er veldig meningsfullt å jobbe som diakon.»

Og han fortsetter: «Det ferskeste arbeidet er at jeg holder på å bygge opp en besøkstjeneste på vegne av alle menighetene. Diakoniutvalga, som bl. a. går med blomster til jubilarer, forteller om ulike behov. Det kommer f. eks. et økende antall henvendelser fra folk som ønsker kontakt. For det er ensomme mennesker også i våre menigheter, og her kan vi helt sikkert gjøre mer».

Trygve forteller om en fin opplevelse i «korona-tiden»: Han ble invitert inn på Frivolltun til samtale og nattverd med noen beboere. Han fikk komme inn fordi han ble regna som kommunalt ansatt siden halve lønna kommer fra kommunen. Kirke/kommune er en vinn/vinn situasjon!

Gjennom samtalen blir det tydelig at diakonen har en stor kontakflate, og hele tida er det de svake som er i fokus. Sammen med aktivitetssentret på Dømmesmoen er de allerede i gang med å planlegge «Advent for alle» i Landvik kirke første søndag i advent, der psykisk utviklingshemma ungdom får ansvar.

Trygve har et sterkt ønske om at folk tar kontakt, f. eks.

- Dersom du har behov for et eller annet
- Dersom du vurderer å bli frivillig
- Dersom du har gode forslag

Adresse og tlf. nr. til diakonen finner du bakerst i bladet.

Terje Sandkjær

Lokal pilegrimsvandring

Kristi himmelfartsdag gikk et tjuetalls mennesker en lokal pilegrimsvandring fra Eide kirke til Landvik kirke.

Det har etablert seg en tradisjon med korte dagsvandring i nærmiljøet. Historielag, idrettsorganisasjoner og andre ildsjeler arrangerer mange slags turer i skog og mark.

Så hva er en pilegrimsvandring?

En pilegrim er en som vandrer til et hellig sted som et ledd i en bostøvelse eller annen form for åndelig trening. I moderne tid er det i tillegg flere og mere sammensatte årsaker til at folk gir seg ut på vandring til Nidaros, Santiago de Compostella, Roma eller mindre ambisiøse mål.

Stopp på Eineid bro på 'Gamle Sørlandske' (kanalen mellom Landvikvannet og Reddalsvannet).
Foto: Ingar Ljosland

Det ble flere stopp på turen mot Landvik kirke, med orienteringer og ord til refleksjon.

Ingar Ljosland og Tom Martin Berntsen var sentrale i gjennomføringen av denne pilegrimsvandringen

Pilegrimsvandringen fra Eide til Landvik var ment å lage en lokal utgave av et globalt fenomen. Det er ikke lengden som er det viktigste, men å hvelve mer himmel enn den du ser, over noen kilometers vandring. Vandringen rammes inn av salmesang, bibelord og andre visdomsord. Og taus ettertanke. Prøv å gå sammen med noen uten å snakke, bare være på veien sammen.

En lokal pilegrimsvandring gir særlig mening i denne tid da vi ikke skal reise langt. Det handler om å våge å være på veien der du er og finne verdiene som ligger snublende nær.

Tom Martin Berntsen

Intervju med Gunborg Elizabeth Vorhaug

Hvem er Gunborg? Kan du fortelle litt om bakgrunnen din?

Jeg er 41 år, gift med Trond og har 3 barn. Bor i Ospelia i Eide. Sunnmøring, født i Volda og oppvokst der, og i Ulsteinvik. Gikk videregående i Volda før det ble et år som utvekslingsstudent i Seattle, USA. Så gikk jeg et år på Bibelskole i Oslo – det var der jeg møtte Trond! Det ble etterfulgt av to år på Menighetsfakultetet. Deretter tok jeg sosionomstudiet, noe i Volda og resten i Kristiansand. Etter å ha jobbet innen fagfeltet noen år, valgte jeg å omskolere meg til gartner; tok fagbrev ved Gjennestad i Vestfold i 2019. nå jobber jeg i parkvesenet i Grimstad kommune, og driver med grønt vedlikehold bl. annet på skoler. Jeg er glad i barn, og synes det er veldig gøy å få besøk på jobben av barn fra barnehager og skoler!

Hvordan deltar du i kristenlivet i Eide?

Jeg driver søndagsskolen i Eide. Den har holdt på i 140 år, og det er flott og kunne stå i en så lang og fin tradisjon! Hvis man kan si jeg brenner for noe, så må det være at barn og unge i Eide skal få møte Jesus.

Er også aktiv i B-gjengen, en barnegruppe som torsdager etter skolen møtes for å prate, lese i bibelen, spise og kose oss. Trond startet for noen år siden «Vaffelkvelder» hjemme hos oss. Noen ungdommer ringte på «for tull» og ble tatt «på fersken»; og da spurte de litt forfjamset om de kunne få vafler – og det kunne de! De ble invitert inn, og neste gang kom det flere. Så siden da ble det vaffelkvelder annenhver torsdag i Ospelia.

Du er også «Gaardskjerring»?

Ja, sammen med Elin Reitan driver jeg «Gaardskjerringene i Eide». Hun og mannen Dag er gode venner som bor på en gammel gård, og vi har et flott samarbeid: vi har høner, sauer og kalver, og driver også med utleie av låven til bryllup, bursdagsfester og andre arrangementer. Dessuten dyrker jeg grønnsaker og poteter for salg. I flere år har 6. klasse på Eide skole vært med på potetopptak, og så bruker de potetene til mat- og helse-undervisningen på skolen. Jeg synes det er veldig fint at barn kan få være med å oppleve godt, gammeldags gårdsliv! For meg er det også viktig med bærekraftig og kortreist mat.

Som sosionom følte jeg meg etter hvert utbrent, og det har betydd veldig mye for meg å kunne arbeide med bokstavelig talt «jordnære» ting hjemme i Eide. Jeg tenker at livet ikke er oppdelt i kristen og ikke-kristen sone: Jeg møter Gud både når jeg leser bibelen og når jeg jobber i grønnsakåkeren!

Til slutt Gunborg, har du et favoritt-sted i bibelen?

Historien om den bortkomne sønnen rører meg. Den andre sønnen, som har vært hjemme og skikket seg, klarer ikke å ta del i farens glede over å få hjem den bortkomne sønnen. Men faren viser han at han er like glad i begge og lengter etter å være sammen med dem, og for meg er det et vakkert bevis på Guds enorme kjærlighet til oss mennesker. Jeg trenger å spille meg i den kjærligheten som Jesus beskriver her!

Dag H. Reitan

Sverre Refsnes

Jeg er en stolt frivillig i Østerhus arbeidskirke. Min oppgave er å være kirkevert ved gudstjenester. Jeg er takknemlig for å kunne være med å bidra til å legge til rette for gudstjenester i arbeidskirken. Det er mitt bidrag til at folk kan få møtes for å treffes og få møte Jesus i mitt nærområde. Dette er på en måte mitt lille misjonsprosjekt.

Det er også slik at frivilligheten er nøkkelen til at det kan gjennomføres gudstjenester i arbeidskirken. Frivilligheten er minst like viktig i alle andre aktiviteter som gjennomføres i Østerhus arbeidskirke. Det er fint å være en del av den store frivilligheten og fellesskapet i Østerhus arbeidskirke.

Friluftsgudstjeneste på Støle søndag 30. august

Tekstleser Sander Rosseland

Et lite utsnitt av forsamlinga

Seniorer i samtale etter gudstjenesten: Øyvind Gulbrandsen, Reidun Gulbrandsen, Astrid Stuestøl Sandkjær og Irma Bakke Fiksdalstrand

Musikken besto av fra v. Pål Gundersen, Jan Arve Søfteland, Ruth Gudrun Seland Thue og Geir Bjørknes Grande. Forsangere: Erling Jakobsen og Tora Grande

GUDSTJENESTELISTE

Dato	Eide	Landvik	Østerhus	Diverse
13.09	19:00		11:00 13:00	Konfirmantpresentasjon
20.09		11:00		Barnas kirkebok og innsettelse av ny sokneprest
27.09	11:00		16:00	
03.10		10:30 12:00 13:30 15:00		Konfirmasjoner
04.10		10:30		Konfirmasjon
10.10	10:30 12:00 13:30			Konfirmasjoner
11.10	11:00		16:00	
18.10		11:00		Gullkonfirmanter
25.10	11:00	19:00	11:00	Kveldsgudstjeneste med bønneteigene i Landvik
01.11		11:00 19:00		Allehelgensdag og minnegudstjeneste på kvelden
08.11			11:00	
22.11	11:00			
29.11		11:00 18:00		Lys våken + advent for alle

SLEKTERS GANG

Døpte

Perle Sofie Fløystad
Aleksander Jåvold Remme
Magnus Severinsen Krath
Hanne Tallaksen
Emil Jørgensen Bai
Vetle Lunden
William Keigo Ramsland
Simon Tønnesøl Svenningsen
Arne Richter Voreland
Alex Krzyzanowski
Elise Mørch Settendal
Maxwell Adiklis Sundli
Eirik Bøhler
Åse Midstue Fidje
Ada Tjøstheim

Elise Mørch Settendal

Eirik Bøhler

Ada Tjøstheim

Simon Tønnesøl Svenningsen

Åse Midstue Fidje

Alex Krzyzanowski

Hva vil du jeg skal gjøre for deg?

Dette spørsmålet stilte Jesus den blinde Bartimeus, som nærmest hadde skreket seg hes for å få Jesu oppmerksomhet utenfor Jerikos bymurer. Alle visste at Bartimeus var en tigger og hvorfor han tigget. Likevel gav Jesus han et valg. Bartimeus fikk selv sette ord på hva han trengte mest av alt. Spørsmålet «Hva vil du jeg skal gjøre for deg?» er et av de viktigste spørsmålene i en diakonal kontekst. I løpet av min 12-årige diakonkarriere så har jeg flere ganger opplevd å få bestillinger fra pårørende eller venner av andre mennesker, som beskriver ulike behov på vegne av vedkomne. Da jeg så kontaktet den det var ønsket hjelp til, så hadde vedkomne helt andre behov, eller ønsket ikke hjelp i det hele tatt. Andre hadde tatt et valg for dem, uten å rådføre seg med den det gjaldt.

Vi er et folk som stiller mannsterke opp i kriser og unntakstilstand, som nå under koronakrisen. Under den tøffe nedstenginga av samfunnet i vår, opplevde vi at ti ganger flere enn dem som meldte behov for hjelp, var villige til å hjelpe. Det er flott. Vi trenger flere som kan være gode venner og som stiller villig opp når andre opplever at livet er vanskelig. Det fikk den lamme mannen i Markusevangeliet oppleve. Da han og hans fire venner ikke kom igjennom folkemengden, som var samlet i og foran det huset der Jesus befant seg, måtte man tenke raskt og annerledes. Disse fire vennene brøt opp taket over der Jesus befant seg, og firte mannen ned foran Jesu føtter fordi de ønsket å hjelpe sin lamme kamerat og trodde på en helbredelse.

Alle trenger gode medmennesker rundt seg. Gjennom livet så er gjensidighet et nøkkelord. Noen ganger kan man øse ut av seg selv og gi i lange baner, mens andre ganger i livet trenger man selv å ta imot hjelp fra andre. Husk på at det er en like stor gave å la andre være til hjelp, som det å faktisk hjelpe andre. Men akkurat som det bare er du som vet best hva hvilke behov du har for hjelp, så vet din nabo best selv hva han trenger hjelp til i livet. Fortsett med å hjelpe dem som trenger det, men ha med spørsmålet «Hva vil du jeg skal gjøre for deg» eller kanskje heller «Er det noe jeg kan gjøre for deg?» Da stiller man seg selv til disposisjon, samtidig som man lar andre få sette ord på hva akkurat du kan gjøre for dem. Akkurat slik som Jesus gjorde.

Trygve Bergland - diakon

**Menighetskontoret
for Landvik og Eide**

Reddalsveien 268
4886 Grimstad

Tlf. 370 90 100
www.grimstad.kirken.no

Kontortid:
tirs/ons. kl. 10 - 14 fre. kl. 10 - 13

Ørjan Kronheim, sognesprest

Erling Hillesund, kateket

Geir Ivar Bjerkestrand, organist

Geir Bjørknes Grande, menighetspedagog

Ivar Bø, kirketjener Eide

Svend Solheim, kirketjener Landvik

Gepke Robijns Post, daglig leder

Trygve Nordby Bergland, diakon

95781659

48036482

90059833

98220357

97608618

95883006

37090106

97760569

ok@grimstad.kirken.no

eh@grimstad.kirken.no

gib@grimstad.kirken.no

gbg@grimstad.kirken.no

ib@grimstad.kirken.no

ss@grimstad.kirken.no

grp@grimstad.kirken.no

tnb@grimstad.kirken.no